Autor Guste Santini
Nedjelja, 25 Veljača 2001 20:07

Do sada sam dragi čitaoče uglavnom govorio o učincima rasprodaje nacionalnog srebra upućujući kritiku centralnoj vlasti. Pri tome sam (krivo) pretpostavljao da se izneseno implicite odnosi i na rasprodaju kada to čini lokalna vlast. Istina Bog jednom sam pozvao čitaoce ovih stranica da se prošetaju od Trga bana Jelačića do Britanskog trga kako bi identificirali koji su učinci internacioanlizacije bankarskog sistema i tržišnih kanala. Od tada "nadiranje" i time preraspodjela prodajnih kanala u korist stranih tvrtki nezaustavljivo raste.

Možda bi koji čitalac ovih redova iz iznesenog zaključio da sam za politiku "zatvaranja" što mi nije nakana. Radi se potpuno o drugim pobudama. Radi se naprosto o razvoju Hrvatske i tako razvijene Hrvatske otvorene prema procesu globalizacije bez "fige u džepu".

Ovi prostori nastali su izgradnjom u prethodnoim sistemu i bez obzira na zakone koji su doneseni u zadnjih desetqak godina pripadaju, bar u moralnom pogledu, građanima Hrvatske. Znatan dio je izgrađen privatnim kapitalom, što je nacionalizacijom oduzeto vlasnicima, ali je ipak bilo u funkciji razvoja ma koliko prethodni sistem kudili.

Pitat ćete pa u čemu je problem?

Dragi čitaoče **jedan je problem čije je vlasništvo neka nekretnina a sasvim je drugi problem u kojoj je funkciji ta nekretnina. Uvijek postoji sukob privatnog i javnog interesa. Kako je javni interes pretpostavljen privatnom to denacionalizacija nikako ne znači da se treba razarati postojeća privredna struktura već da se imovina ima vratiti vlasnicima koji će je potom sami ili u nekoj drugoj kombinaciji koristiti na primjeren i društveno poželjan način.** O tome se radi.

Dolazak stranih kupaca koji kupuju nekretninu i tako "stvaraju" novu strukturu predstavlja blago rečeno "tihu" suglasnost i gradskih vlasti da se podržava odvijanje nekontroliranih procesa. Nekontrolirani procesi znače uvijek i svuda rast entropije što se ekonomskim rječnikom interpretira kao rast jalovih troškova.

Socijalno senzibilna vlast morala bi po principu cost - benefit analize (čitaj: kalukulacije) definirati što znači mjenjanje privredne strukture grada u kratkom roku.

Ne treba zaboravljati da su tvrtke na ovim prostorima, ne samo danas, plaćale poreze i doprinose i tko zna kakve sve naknade. Nakaradni privredni sistem u zadnjih deset godina ih je "istrošio" i oni nisu u stanju održati, bez pomoći gradskih vlasti, privrednu strukturu koja je pokazala svu svoju žilavost. Slikovito rečeno teško je očekivati da se mogu takmičiti sa svojim sinom u nekom sportu kada je on pun snage a ja sam zabrinut ako me ništa ne boli.

Izneseno pokazuje, po meni i dokazuje, da i grad Zagreb mora imati svoje ciljeve, svoje strategije, operativne planove i taktike kako postavljene ciljeve što učinkovitije ostvariti za svoje građane i Hrvatsku u cjelini. Sada sasvim eksplicite valja reći da lokalne vlasti uporno i tvrdoglavo slijede centralnu vlast koja se je odredila: tržište, ipak, sve rješava na najbolji mogući način. Za to nema dokaza kako u teoriji tako i u praksi ali sasvim solidno zvuči. Na Trgu bana Jelačića nema centralne apoteke ali ima nova "domaća"

banka. Ipak se kreće.